

LEGE Nr. 32 din 19 mai 1994

privind sponsorizarea

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 129 din 25 mai 1994

Parlamentul României adopta prezenta lege.

ART. 1

Sponsorizarea este activitatea care se desfășoară pe baza unui contract încheiat între sponsor și beneficiar, care consimt asupra mijloacelor financiare și a bunurilor materiale care se acorda ca sprijin, precum și a duratei sponsorizării.

În cazul sponsorizării constind în bunuri materiale, acestea vor fi evaluate prin contractul de sponsorizare la valoarea lor reală din momentul predării lor către beneficiar.

ART. 2

Este considerat sponsor orice persoana fizica sau juridică din România sau din străinătate care efectuează o sponsorizare în condițiile legii.

ART. 3

Persoanele fizice sau juridice din România nu pot efectua activități de sponsorizare din surse obținute de la buget.

ART. 4

Poate beneficia de sponsorizare orice persoana juridică de utilitate publica, cu sediul în România, care desfășoară sau urmează sa desfășoare o activitate cu caracter direct umanitar, filantropic, cultural, artistic, educativ, științific, religios, sportiv sau care este destinată protecției drepturilor omului și educației civice ori calității mediului înconjurător.

ART. 5

Poate beneficia de sponsorizare:

a) orice persoana juridică nonprofit cu sediul în România, care desfășoară sau urmează sa desfășoare o activitate care poate fi sponsorizata conform art. 4;

b) orice persoana fizica, avînd domiciliul în România sau aparținînd spiritualității românești, a carei activitate constanta într-unul dintre domeniile prevăzute la art. 4 este recunoscuta de către o persoana juridică nonprofit, constituită legal în țara sau în străinătate, cu activitate susținută în domeniul pentru care oferă recomandarea.

ART. 6

Sponsorul ori beneficiarul poate sa aducă la cunostinta publicului sponsorizarea numai prin promovarea numelui sau a marcii ori a imaginii sale.

Numerele ziarelor, revistelor și emisiunile de radio și televiziune sponsorizate trebuie anunțate ca atare.

Se interzice ca prin operațiunea de sponsorizare beneficiarul ori sponsorul sa efectueze reclama comercială anterioară, concomitenta sau ulterioara activității sponsorizate, în favoarea sponsorului sau a altor persoane decît beneficiarul.

ART. 7

Facilitățile prevăzute de prezenta lege nu se acorda în cazul:

a) sponsorizării reciproce, persoane fizice;

b) sponsorizarea de către rude ori afini, pînă la gradul al patrulea inclusiv.

ART. 8

Persoanele fizice sau juridice romane care efectuează sponsorizări în domeniile prevăzute la art. 4 beneficiază de reducerea bazei impozabile cu echivalentul sponsorizării, dar nu mai mult de 5% din venitul impozabil, cu excepția veniturilor din salarii în cazul persoanelor fizice.

Persoanele fizice sau juridice străine care datorează statului roman, conform legislației în vigoare, un impozit pentru un venit realizat în România, dar care efectuează sponsorizări în domeniile prevăzute la art. 4, beneficiază de reducerea venitului impozabil cu echivalentul în lei al sponsorizării, calculat la cursul de schimb valutar al zilei la data efectuării plății, dar nu mai mult de 5% din venitul impozabil.

ART. 9

Beneficiarii sponsorizării sînt scutiți de plata taxei pe valoarea adăugată asupra veniturilor încasate din sponsorizare.

ART. 10

Beneficiază de prevederile art. 8 și 9 și sponsorii care întrețin monumente și situri istorice.

ART. 11

Nu beneficiază de facilitățile prevăzute de prezenta lege sponsorul care, în mod direct sau indirect, urmărește să direcționeze activitatea beneficiarului.

Dispozițiile alineatului precedent nu înlătură dreptul părților de a încheia, potrivit legii, acte juridice afectate de sarcina, dacă prin aceasta nu se direcționează ori nu se condiționează activitatea de ansamblu a beneficiarului.

ART. 12

Contestațiile privind acordarea sau neacordarea facilităților stabilite de prezenta lege sînt de competența direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat.

Contestațiile se introduc în termen de 30 de zile de la data comunicării, de către organul de specialitate al Ministerului Finanțelor, a soluției la cererea de acordare a facilităților.

În cazul necomunicării soluției, termenul de contestație curge de la expirarea a 30 de zile de la data introducerii cererii.

Introducerea contestației nu suspendă obligația sponsorului de virare la bugetul de stat ori, după caz, la bugetele locale, a sumelor datorate cu titlu de impozit sau taxe vamale.

Contestațiile adresate administrațiilor financiare sînt supuse unei taxe de timbru de 2%, calculată la valoarea sumei contestate, dar nu mai puțin de 1.000 lei.

În situația admiterii integrale sau parțiale a contestației, taxa de timbru se restituie integral sau proporțional cu reducerea sumei contestate.

ART. 13

Contestația se soluționează prin decizia motivată a direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat și se comunica părților interesate.

ART. 14

Partea nemulțumită se poate adresa instanței judecătorești în termen de 15 zile de la comunicarea deciziei motivate.

ART. 15

În vederea soluționării plingerii, în condițiile prezentei legi, dovada simulatiei se poate face, chiar în raporturile dintre părți, prin orice mijloc legal de proba.

ART. 16

Ministerul Finanțelor va emite instrucțiuni pentru aplicarea legii în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

ART. 17

Prevederile prezentei legi intra în vigoare cu data de întîi a lunii următoare publicării acesteia în Monitorul Oficial al României.

ART. 18

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abroga.

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 5 mai 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN